

77. Wọn wí pé: Bí òùn bá jalè, ọmọ-ìyáa rẹ kan náà ti jalè ní ìjèlò. Yuusufu si fi (ọrọ náà) pamọ sínú un ọkàn-an rẹ, kò si fi hàn wọn. Ó wí pé: Èyin ganan ni ènìyàn búburú. Àti pé Allaahu ni Ó mò jùlọ nípa iròyìn tí ẹ ní ẹ (yìi).

78. Wọn wí pé: Ìrẹ ọlọlá-abiyi, dájúdájú òun (ọmọkùnrin yìi) ní bàbá tí ó ti di arúgbó kùjókùjọ; nítorí náà, mú ẹni kan nínú un wa dípòò rẹ. Awá rí i wí pé dájúdájú o wà nínú un àwọn olùşerere.

79. Ó wí pé: Mo sá di Allaahu nípa pé kí á mú ẹlòmíran àyàfi ẹni tí a rí ẹrùu wa ní ọdọ rẹ. (Tí a bá ẹ bẹ) dájúdájú nígbà náà àwa jẹ àlábòsi.

80. Nígbà tí wọn sọ ìrètí nù nípa rẹ, wọn bó sí ẹgbé kan, wọn sì jíròrò. Agbàa wọn sọ pé: Sé èyin kò mò pé ẹ ti bá bàbáa yín ẹ àdéhùn pèlúu orúkọ Allaahu, àti pé ní ịsáájú ẹ kùnnà nípa ọrọ Yuusufu? Nídí èyi, èmi kò ní kúrò níbi tí mo wà yìi àyàfi tí bàbáa mi bá fún mi láşẹ tàbí kí Allaahu ẹ idájọ fún mi, nítorí pé Òun ní Ó mò ẹjọ dá jùlọ.

81. Èyin ẹ padà lọ si ọdọ bàbáa yín, ki ẹ wí pé: Bàbáa wa, dájúdájú ọmọ rẹ jalè. Àwá kò sì jẹrí àyàfi ohun tí a mò. Àwa kii síi ẹ àwọn olùşọ ohun tí ó pamọ.

82. Kí o sì bi àwọn ará ilú tí a wà nínú un rẹ lèrè àti àwọn èrò tí a jọ rìn, àti pé dájúdájú olódodo ni àwá ń ẹ.

83. Ó wí pé: Èmíi yín ni ó ẹ ọrọ (yìi) ni ọşọ fún yín, nítorí náà sùúrú ni ó dára jùlọ. Allaahu fẹrẹ mú gbogboo wọn wáá bá mi. Dájúdájú Òun ni Olùní-ìmò jùlọ, Ọjògbón jùlọ.

84. Ó sì kúrò lẹdọ wọn, ó sì wí pé: Ìbànújẹ bá mi lórí Yuusufu. Ojúu rẹ méjéjì sì funfun fún ìbànújẹ tí ó pa mọra.

﴿ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴾
 ﴿ قَالُوا يَأْتِيهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۚ إِنَّا نَنْزِعُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾
 ﴿ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعْنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا لَطَلِمُونَ ﴾
 ﴿ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ تَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴾
 ﴿ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَتَابَنَا إِنَّ أَبَنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴾
 ﴿ وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾
 ﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾
 ﴿ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَّسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴾